

bpost

PB-PP | B-35036
BELGIE(N) - BELGIQUE

Afgiftekantoor 9450 Haaltert

Daens vandaag

Priester Daensfonds vzw

P.12

Moment aan het graf van de familie Daens

Opinieblad voor een warme samenleving

Tijdschrift van het Priester Daensfonds ■ 48ste jaargang nr. 3 - 2024 ■ Driemaandelijks tijdschrift
Toelatingsnummer 3775 ■ Erkenningsnummer P4A8022 ■ Afgiftekantoor: 9450 Haaltert
Verantwoordelijke uitgever: Vicky De Wolf, Middelkouter 68, 9450 Haaltert

Dit is het laatste nummer van Daens Vandaag 48ste jaargang 2024

Het Priester Daensfonds is een pluralistische vereniging die tot doel heeft het gedachtegoed van priester Adolf Daens en de Daensistische Beweging niet enkel in ere te houden, maar tevens te actualiseren.

Via Daens Vandaag houden we contact met onze leden. Men kan deelnemen aan al onze activiteiten. We danken u voor uw jarenlange trouw en zijn er vast van overtuigd dat u ook in 2025 lid van het Priester Daensfonds zult blijven. Wie sociaal geëngageerd is, kan niet aan de kant blijven staan.

Mogen we u daarom vragen uw lidgeld voor het jaar 2025 te storten op rekeningnummer BE40 7370 2745 3063/BIC: KREDBEBB ten name van Priester Daensfonds, 9300 Aalst met in de vermelding duidelijk uw naam en volledig adres, zeker voor nieuwe leden.

Jaarlijkse bijdrage: €7,50 scholieren en studenten, €15 gewoon lid, €25 ereleden en openbare besturen, €50 beschermende leden

Colofon

Socioculturele vereniging

PRIESTER DAENSFONDS vzw

Maatschappelijke zetel:

Meuleschettestraat 30, 9300 Aalst

Correspondentie-adres:

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

E-post:

info@daens.org

Website:

www.daens.org

Leden Bestuursorgaan:

Stephan Beeckman (ondervoorzitter), Charlotte Braeckeveldt, Annemie Charlier, Peter Dauwe, Wouter De Bruyne (bestuurder), Lieve De Geyter (secretaris/verslaggever), Geertrui De Kegel, Joris De Kegel (penningmeester), Carolien De Neef, Willy De Turck (erevoorzitter), Marianne De Turck (bestuurder), Vicky De Wolf (voorzitter), Erik D'Hondt, Luc Geeroms, Jef Keymeulen, Rob Librecht, Wilfried Lissens, Eric Meersseman, William Minnaert, Pieter Stevens, Patrick Vandeveld (bestuurder), Hugo Van de Voorde, Johan Van de Winkel (communicatie), Karel Van den Bossche, Marie-Anne Van Der Biest, Luc Van Der Helst, Ludo Van Der Maelen (bestuurder), Johan Velghe, Johan Versteyhe en Freddy Wynants.

Lidmaatschap & jaarlijkse bijdrage

rekeningnummer:

IBAN BE40 7370 2745 3063 - BIC KREDBEBB

jaarlijkse bijdrage:

15 euro (7,50 euro scholieren en studenten);

25 euro ereleden en openbare besturen;

50 euro beschermende leden.

Verantwoordelijke uitgever:

Vicky De Wolf,

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

0485/79 24 91, e-post: vicky.dewolf@hotmail.com

Hoofdredacteur:

Wouter De Bruyne,

053/77 01 45, e-post: wouter.debruyne@skynet.be

Redactie:

Wouter De Bruyne, Vicky De Wolf, Marianne De Turck, Paul De Witte, Patrick Vandeveld en **Johan Velghe** schreven de bijdragen in dit nummer.

Illustraties & foto's:

Archief Priester Daensfonds en auteurs bijdragen brachten de illustraties & foto's aan.

Opmaak:

Gerlinja deed de lay-out.

Privacyregelgeving:

Conform aan de privacyregelgeving worden de persoonsgegevens verbonden aan het lidmaatschap uitsluitend aangewend voor de toezending van de periodiek 'Daens Vandaag', uitnodigingen voor activiteiten en nieuwe publicaties van het Priester Daensfonds vzw. Deelname aan activiteiten houden de toestemming tot publicatie in van actie- en groepsfoto's van deze activiteiten. U kunt te kennen geven niet op gepubliceerde foto's voor te komen.

Daens vandaag

Beste lezer,

Het einde van 2024 nadert snel, en wat een jaar hebben we achter de rug! Het Priester Daensfonds kan terugkijken op een succesvol jaar vol betekenisvolle gebeurtenissen.

We hebben onze Daensfietsroutes kunnen promoten tijdens Erfgoeddag 2024. Daarnaast was er een mooie, goed verzorgde Daensviering in de Sint-Martinuskerk in Aalst. Na afloop was er gelegenheid om in de kooromgang van de kerk gezellig na te praten onder het genot van een glaasje Daensbier.

In de Sint-Annakerk genoten we van het 9de Poëtisch-Muzikaal Daensmoment, waar een volle kerk zich liet meeslepen door muziek en poëzie. Het evenement werd afgesloten met een gezamenlijk moment van samenzang, wat voor veel mensen een bijzonder hoogtepunt was.

Op 1 november kwamen Daensisten van diverse pluimage samen bij het grafmonument om hun respect te betuigen.

En... we hebben het voor elkaar gekregen: onze website is gered!

Het afgelopen jaar heeft een werkgroep hard gewerkt om onze website een frisse nieuwe uitstraling te geven en te voorzien van up-to-date informatie. Helaas werden we in juli geconfronteerd met het plotse overlijden van een dierbaar bestuurslid, Peter Dauwe, en kort daarna kregen we het nieuws dat vzw Steunpunt Welzijn failliet was gegaan. Dit was een grote tegenslag, aangezien we samenwerkten met medewerkers van vzw Steunpunt Welzijn voor het onderhoud van onze website. Het faillissement dreigde onze site van het internet te doen verdwijnen, samen met al het werk dat erin gestoken was.

Gelukkig hadden we goede contacten met de betrokken medewerkers, en dankzij een lid van onze Raad van Bestuur met ICT-kennis, konden we de website redden en overzetten naar een andere host.

Beste lezer, neem zeker een kijkje op www.daens.org, het is absoluut de moeite waard!

Wat 2025 ons zal brengen, is nog onzeker. We zullen ongetwijfeld uitdagingen tegenkomen op het gebied van digitalisering en sociale media. Hoe kunnen we bijvoorbeeld de hoge verzendkosten van het tijdschrift aanpakken? En hoe kunnen we het steeds krimpende aantal leden opvangen?

Voordat we 2025 ingaan, wil ik u, beste lezer, van harte bedanken voor uw trouw lidmaatschap en u mijn beste wensen voor het nieuwe jaar overbrengen.

Mijn Nieuwjaarswens voor u:

***Voor wie het lezen mag,
voor ieder mens:***

***Ik wens u voor het nieuwe jaar
heel veel vreugde met elkaar,
veel momenten van geluk,
mooie dagen, stuk voor stuk.***

***Ik hoop dat dit jaar u zal sparen
voor ongeluk en gevaren,
voor ziekte, verlies en pijn.***

***Een jaar vol liefde en warmte,
Zo moet het zijn!***

Tot volgend jaar!

Vicky De Wolf - voorzitter

BEDENKINGEN VAN EEN ALERTE DAENSIST

We staan voor een cruciaal jaareinde met gemeenteraadsverkiezingen, regeringsvormingen en de presidentsverkiezingen in de V.S. En het wordt dansen op een dun koord.

Het is zondag 15 september. En het blijkt een ongewone dag, want geen agressie, geen geweld tegen agenten, cipiers, buschauffeurs en treinbegeleiders, geen joyriders die aan de haal gaan met een ziekenwagen en geen jongens van zestien of minder die om een niemendalletje een mes trekken.

Ongewoon ook omdat er witte rook komt voor de vorming van een Vlaamse regering. De regeringsverklaring van Minister-president Diependaele zit vol goede bedoelingen, maar blijft wazig, vooral voor het lerarentekort, de woningnood, de migratie en het milieu. Hopelijk moeten we niet wachten op Godot.

Donald Trump beschikt over een hele trukendoos om zijn campagne voor de presidentsverkiezingen te ondersteunen. Maar zijn geschreeuw is geen vorm van argumentatie. In zijn debat met Kamala Harris roept hij zichzelf al tot overwinnaar uit, zijn programma bestaat uit slogans en wie de miljardair en tafelspringer Elon Musk onder de arm neemt om met tombolabriefjes de goegemeente te verleiden is een valsspeler.

Intussen is de eensgezindheid binnen Europa ver weg. Orban blijft onberekenbaar en bijna overal heersen populisme en een hachelijke verschuiving naar rechts met het spook van de slogan "eigen volk eerst" en een vergrendeling van de grenzen voor ogen. Denken we maar aan de lange lijst waarop Nederland, Frankrijk, Italië, maar ook wij staan, en recent ook Duitsland zoals blijkt uit de resultaten van de verkiezingen in Thüringen en Saksen en recent Oostenrijk.

We negeren al tientallen jaren de waarschuwingen van milieuactivisten over de opwarming van de aarde en een klimaatcrisis. Zo komt het dat we nu geplaagd worden door overstromingen in Centraal-Europa met de noodtoestand in Roemenië, Polen en Tsjechië en tal van doden, terwijl in Oostenrijk een pak sneeuw ligt. De winter heeft de rol van de nazomer overgenomen. We hebben allemaal schuld en het wordt tragisch wanneer bepaalde grootmachten daar uit winstbejag geen oog voor hebben.

We kennen het tragische gevolg : in en rond Valencia wordt alles door het water overspoeld, een ongeziene catastrofe waarbij meer dan tweehonderd doden vallen. De inwoners verwijten de overheden nalatigheid. En zoals altijd is het de solidariteit van de omwoners die redding brengt.

Maar welk onheil volgt er over een paar maanden ? Juist, Malaga waar men gelukkig tijdig was gewaarschuwd.

Dat een land zich verdedigt tegen een aanval van terreurbewegingen is logisch. Maar anders wordt het wanneer premier Netanyahu niet meer het verschil kent tussen defensief en offensief. En je kunt hem in zijn paranoia geen gebrek aan vernuft ontzeggen. Hij heeft nu Libanon en Hezbollah in het vizier met de massale ontplofing van bieperts en walkietalkies waarbij vooral argeloze burgers omkomen. Is er iemand die een gepaste naam heeft voor die oorlogsmisdadiger ?

En de gruwel gaat van tot dag verder, ook op plekken zoals ziekenhuizen die door hem als veilig worden omschreven en waar talloze onschuldige mensen, vooral vrouwen en kinderen omkomen.

Het bezoek van de paus werd voorafgegaan door een mengsel van hoop en stemmingmakerij met vooroordelen als belangrijkste wapen. En toch zag ik beklievende beelden. Franciscus verliet na het uitspreken van zijn geschreven tekst de weg van de omzichtigheid en viel spontaan en meer dan terecht scherp, furieus en ondubbelzinnig uit tegen de daders van seksueel geweld, maar ook tegen hen die dat hadden toegedekt. Hij luisterde met grote empathie en veel langer dan voorzien met de slachtoffers die daar, naar achteraf bleek, troost en hoop hadden bij ervaren.

Er was geen sprake van triomfalisme, hij gedroeg zich als een herder, niet als een kerkvorst en af en toe hield hij zich niet aan het draaiboek door bv. mensen in armoede en kinderen te bezoeken. Was alles dan rimpelloos ? Neen, want het heikele abortusprobleem bespreekt men niet bij de terugkeer naar Rome in het vliegtuig met op sensatie beluste journalisten.

Bij de verkiezingen voor gemeente- en provincieraad viel vooral de lage opkomst op. De oorzaken? Stemrecht i.p.v. stemplicht, aversie van de politiek, scepsis, moeheid, apathie, te veel verkiezingen kort na mekaar? Grote verrassingen waren er niet, aardverschuivingen en polarisatie evenmin.

Iedereen was overwinnaar, veel van de zittende burgemeesters werden herkozen en het globale resultaat was een opsteker voor de partijen die straks moeten onderhandelen over de vorming van een federale regering. Toch waren en zijn er enkele rariteiten.

Dat Guy D'haeseleer burgemeester van Ninove wordt is geen breuk met het cordon sanitaire.

Want daar heb je een andere partij als coalitiepartner bij nodig. Wellicht heeft hij zijn absolute meerderheid te danken aan zijn dienstbetoon (een traditie uit het verleden) en zijn volkse omgang met de Ninovieters. Toch blijft hij een autocraat. De benoeming van zijn plus-dochter tot schepen wijst al in die richting.

Het cordon wordt wel doorbroken in Ramst en merkwaardig ook in Izegem, ooit het bastion van Geert Bourgeois. Maar daar moet Tom Van Grieken niet om triomferen, want dat is een scheurtje, geen dijkbreuk.

Moeilijker lag het in het altijd dwarse Gent. Daar hadden blauw en rood een voorakkoord gesloten onder de naam "Voor Gent". Maar dat was een tegennatuurlijk huwelijk. Gent is immers altijd een rode stad geweest. Vraag het maar eens aan Edward Anseele of oud-gouverneur Balthazar. Na heel wat gepalaver lukte het, maar er is geen reden tot euforie.

Wouter De Bruyne

In Wallonië heeft de P.S. in de industriesteden goed standgehouden, ook in Mons waar meneer Bouchez naast de sjerp heeft gegrepen en misschien een toontje lager kan gaan zingen. Maar Bouchez zint al op wraak, vooral omdat men de PTB (bij ons PVDA) in de coalitie heeft opgenomen.

Intussen zijn de partijvoorzitters bijeengekomen om op basis van de supernota van formateur De Wever de grenzen af te tasten. Maar er ligt als startpunt al een diepe kloof. Vooruit wil niet verder zonder het afkomen van de grote inkomens, maar botst stante pede op het veto van de MR die dat als een taboe ziet. Maar er zijn enkele lichtpuntjes die de houding van Vooruit gaan bepalen. Of moeten we dan toch op zoek naar een magiër?

Op de achtergrond en in de luwte zit een dictator met de allure van een tsaar die droomt van het herstel van het Groot -Russische Rijk. Dat hij in Moldavië en Georgië stokebrand speelt en zijn ontmoedigde en uitgeputte leger aanvult met honderden Noord -Koreanen is een veeg teken.

En wordt hij bereid bevonden tot onderhandelen, dan zal het onder zijn voorwaarden zijn. En die kennen we. Ik houd wat ik heb...

Tussen de mazen van het net slipt een voor onze auto-industrie en haar werknemers een addertje.

BEDENKINGEN VAN EEN ALERTE DAENSIST (VERVOLG)

Bij Audi -Vorst staan honderden banen op het spel en bij het onaantastbare V.W. in Duitsland duizenden. Het addertje heet China dat geruisloos en snel werkt aan de bouw van goedkopere elektrische wagens.

Donald Trump is zoals gevreesd tot president van de V.S. verkozen, maar niet op het nippertje, maar met een meerderheid in het Huis van afgevaardigden en de Senaat. Dat is een vrijgeleide die tot willekeur kan leiden. Zelensky wordt een armoedzaaiër, Europa een reus op lemen voeten die de rangen zal moeten sluiten en zichzelf een risico. Want wie pleit voor vrijheid (de zijne dan), voor wapenbezit, het ongedaan maken van de Obama-Care, korte metten maakt met immigranten, en kiest voor klimaat-negationisten in zijn ploeg, kan je bezwaarlijk ernstig nemen.

En de lijst van de mogelijke ministers is gebaseerd op verwerpelijke principes: allooi in plaats van niveau, mensen van de harde lijn, haviken en bij voorkeur miljardairs. Want voor wat hoort wat.

Een voorbeeld is de benoeming van Chris Wright tot minister van energie, een voorstander van fossiele brandstof die de klimaatactivisten paniekzaaiers noemt.

Maar in plaats van laatzinnig en hooghartig te doen tegenover de zogenaamde goegemeente in de V.S. zouden we ons misschien eens kunnen afvragen waar die stemmen voor Trump vandaan komen. Uit diverse hoeken wellicht: de gelovigen (de abortuskwestie), de dromers van het motto "Make America great again", maar toch vooral het godvergeten platteland waar mensen honger lijden, werkloos zijn en Trump als een reddingsboei zien.

Opmerkelijk en serieus was de toespraak achteraf van Kamala Harris die zich groot toonde in de nederlaag door te pleiten voort loyaliteit en verbondenheid.

In Nederland komt het bij een voetbalwedstrijd tussen Ajax en Maccabi Tel Aviv tot zware rellen.

De joodse supporters zijn daar de ergste slachtoffers van. Want de herrieschoppers hebben een fraai alibi: elke jood heet Netanyahu en elke Palestijn is een terrorist. Uiteraard slaat dat over op Antwerpen waar de joodse gemeenschap anders, maar toch vreedzaam is.

In Anderlecht wordt gesjoemeld met overheidsgeld. Mensen die geen recht hebben op een leefloon krijgen dat al geruime tijd uitbetaald. Minister Martine Lalleux wordt daarover in de Kamer zwaar aangepakt. Maar ze zit er wezenloos en quasi afwezig bij. Un accident de parcours, vindt haar partijgenoot, voorzitter van de PS Paul Magnette. Maar veeleer is dat een bewijs van het feit dat Brussel een onontwarbaar kluwen is van gesjoemel, dienstbetoon en cliëntelisme waarbij de situatie in Anderlecht ver van een alleenstaand geval is.

Vorige week begon in Bakoe, de hoofdstad van Azerbeidzjan, de klimaatconferentie met een sisser.

De voorzitter opende immers met een opmerkelijk citaat: we hebben alle productiemiddelen van God gekregen. Laten we er gebruik van maken. Toch kwam het na ellenlange discussies over de omvang van de hulp van de rijke landen aan de arme tot een vergelijk dat echter weinig enthousiast werd onthaald.

Maar ik heb als slot nog een positieve noot. Volgend jaar heeft de klimaatconferentie plaats in Brazilië, het land van de boomvallers zonder enige bekommernis om het milieu.

ISRAËL, DE MEEST GEHATE STAAT VANDAAG? EN HET GEHATE JOODSE VOLK TIJDENS HET NAZISME?

Paul De Witte

- 1 Enige dagen terug las ik in een krant: de staat Israël is vandaag misschien wel de meest gehate staat ter wereld. Of dit echt zo is, weet ik niet. Maar het zou wel kunnen.**

De disproportionele gewelddadige reactie van Israël op de gruweldaad van Hamas op 7 oktober 2023 lokt in ieder geval deze reactie uit. Door het moorddadig en niets- of niemand ontziend militair optreden tegen de bevolking van Gaza heeft de Israëlische staat zijn 'democratische smoel' minstens voor heel lange tijd verloren. Minsten 40.000 doden (en dat is een minimale schatting), waarvan wellicht meer dan de helft vrouwen en kinderen. Het vernietigen op grote schaal van niet militaire infrastructuur: scholen, ziekenhuizen, vluchtelingenkampen, appartementen, enzovoort. De weigering om hulpgoederen (water, brandstof, voedsel, medicamenten, enzovoort) binnen te laten. En hier zwijg ik nog over de sinds 7 oktober 2023 toegenomen terreur van extremistische zionisten en kolonisten tegen de Palestijnse bevolking van de Westelijke Jordaanoever, die niets met Hamas te maken hebben.

Wat rest er nog van de gangbare uitspraak in het zogenaamde vrije Westen (Verenigde Staten en West Europa) dat Israël de enige democratische staat is van het Midden Oosten? Een Israëlische vredesactivist zei onlangs: Israël is een democratie voor de joodse inwoners, maar niet voor de anderen (lees: de Palestijnen), die reeds meer dan 70 jaar onderdrukt en gekoloniseerd worden door de Israëlische staat, die daardoor tot een 'apartheidsstaat' is geworden.

Het dramatische van heel deze situatie is dat de hogergenoemde zich democratisch noemende Westerse wereld Israël gewoon laat doen, en dit eigenlijk al meer dan 70 jaar lang. Is het dan te verwonderen dat de

(zeker de huidige leiders van) staat Israël (ik zeg uitdrukkelijk niet 'de joden' of 'het joodse volk') door velen gehaat wordt.

- 2 Bijna 100 jaar geleden schrijft Adolf Hitler tijdens zijn verblijf in de gevangenis zijn door en door racistisch en antisemitisch boek 'Mein Kampf'.**

Uit dat geschrift komt een rabiaat antisemitisme (= een irrationele haat tegen de joden als joden) naar voor, waarin de kiemen worden gelegd voor wat zich in de twee volgende decennia zal afspelen in Europa: de bewuste poging om over te gaan tot de totale uitroeiing van het joodse volk.

Dat hele volk moest volledig en totaal worden uitgemoord, zodat in Europa (en liefst in de hele wereld, want Hitler streefde naar de totale wereldheerschappij) geen enkel spoor van dat volk meer zou overblijven. Daarom werden ook de kleinste kinderen mee vermoord, want door die kinderen zou het volk opnieuw tot leven kunnen komen.

Waarom moest dat joodse volk worden uitgeroeid?

Joodse denkers en filosofen hebben over die cruciale vraag diep nagedacht. Ik noem er twee, die op deze vraag tot gelijkaardige antwoorden zijn gekomen: Georg Steiner en Franz Rosenzweig.

(VERVOLG)

Het gaat over het joodse volk, dat drager was van een verhaal, dat de geschiedenis (van talloze vervolgingen en pogroms) had overleefd.

3 Drager van welk verhaal?

In de loop van de geschiedenis van laatste drie millennia is er vanuit het jodendom driemaal een impuls uitgegaan, die de aanzet wilde zijn tot een 'andere' wereld dan de gangbare. Een wereld van gerechtigheid, vrijheid en radicale gelijkwaardigheid van alle mensen.

De eerste impuls kwam van Mozes, die werd geroepen om zijn tot slaven gedegradeerde volksgenoten te bevrijden uit Egypte. Het is merkwaardig dat de naam van Egypte in de Hebreeuwse bijbel Mitsrajiem is, wat betekent 'land van de dubbele benauwing'.

Wanneer ze dan op weg gaan doorheen een onherbergzame woestijn komen ze aan de berg, genoemd de Sinaï of de Horeb, waar hun de tien woorden van bevrijding worden geschonken als wegen tot een bevrijd leven voor allen, voor de hele bewoonde wereld.

De tweede impuls kwam van de joodse mens Jezus van Nazareth, die midden in zijn tijd, die opnieuw getekend was door de niets ontziende wereldorde van het Romeins Imperium, leefde. Hij nodigde zijn volksgenoten uit om ook binnen die barbaarse context te zoeken naar wegen om gerechtigheid en vrede te stichten. Deze Jezus verzette zich zowel tegen de gewelddadige wegen van de zeloten (de ijveraars) als tegen de beweging en de partij van de Sadduceeën die kozen voor de opportunistische weg van collaboratie met de machthebbers.

Deze keuze van Jezus kostte hem het leven en hij werd gekruisigd op een Romeins kruis.

De derde impuls is in de 19de eeuw gekomen van Karl Marx, die tot in het diepste van zijn wezen doortrokken was van de bevrijdende verhalen van het joodse volk waarin hij was geworteld. Geen mens mocht nog een slaaf zijn van een ander. Geen mens mocht nog de gelegenheid krijgen om anderen tot slaven te maken en te onderdrukken.

Deze drie profetische en tegendraadse impulsen van bevrijding werden door Hitler en zijn kompanen beschouwd als een bedreiging van hun ideologisch project. Het joodse volk van hun tijd, dat dus drager was van dat verhaal van vrijheid, broederlijkheid en gelijkheid, was als het ware een spiegel die hen werd voorgehouden, en waarin ze zichzelf konden zien. Daardoor werden ze geconfronteerd met hun onmenselijkheid en barbaarsheid. Ze konden daaraan enkel ontkomen door de spiegel stuk te slaan en het joodse volk met wortel en tak uit te roeien.

Volgens Georg Steiner is dit de diepste oorzaak van de fascistische barbaarsheid van de Nazi's. En daarom werden de joden gehaat, tot onmenselijke gedegradeerd en tot vijanden verklaard van hun gruwelijke politieke visie op de mens en van hun daadwerkelijke plannen.

4 Een besluit.

Ik wil hier geen vergelijking maken tussen de Shoah (of de Holocaust) en hoe door de staat Israël de Palestijnen reeds 70 jaar worden behandeld en hoe Israël nu optreedt in Gaza, op de Westbank en in Libanon.

Ik heb enkel willen aantonen dat de ene haat (tegen de huidige staat Israël) de andere haat (tegen het joodse volk door de Nazi's) niet is.

Mijn gevoel is dat beide uitingen van haat zelfs aan elkaar tegengesteld zijn. De ene hedendaagse haat (en ik persoonlijk zou vanuit mijn bijbelse inspiratie hier liefst het woord haat vervangen door woede of toorn) ontstaat uit de verontwaardiging over het onrecht dat mensen (in dit geval de Palestijnen) wordt aangedaan.

De andere haat, die enkel haat kan worden genoemd, is ontstaan uit de bedreiging die uitgaat van het goede en het bevrijdende dat niet mag zijn en dat telkens weer in staat is de gruwel van de macht te ontmaskeren. In dit geval is juist het goede, het edele, het rechtvaardige voorwerp van niets ontziende haat en de moord op

6000000 joodse mensen. Hierbij mogen we natuurlijk ook de moord op andere bevolkingsgroepen niet uit het oog verliezen: Roma, homoseksuelen, communisten en kritische christenen en andere als minderwaardig beschouwde mensen en groepen.

In een artikel in het Nederlandse tijdschrift Tegengif verwijst Colet van der Ven naar woorden van de Duits-Joodse filoloog Viktor Klemperer (1881-1960), die de taal van het Derde Rijk (door hem afgekort tot LTI, Lingua Tertii Imperii) nauwgezet registreerde en van daaruit tot de conclusie kwam dat taal niet onverschillig is, maar zowel kan scheppen als vernietigen.

Hoe dat sluipend proces van verwoesting verloopt, verwoordt hij met een treffende metafoor: “woorden kunnen nietige stukjes arsenicum zijn. Ze worden ongemerkt ingeslikt en lijken geen uitwerking te hebben, maar na enige tijd is de gif-werking er toch. Als iemand

maar lang genoeg “fanatiek” zegt in plaats van “heldhaftig” en “deugdzaam”, gelooft hij tenslotte echt dat een fanaticus een deugdzame held is en dat je zonder fanatisme geen held kunt zijn.”

En zo worden woorden daden, en gevaarlijke woorden worden dan heel gevaarlijke daden.

Een les voor alle tijden en zeker voor onze tijd, waarin binnen de sociale media en in heel wat politieke en andere discours het zogenaamde ‘fake news’ hoogtij viert en door velen geloofd en zelfs aanbeden wordt.

■ Paul De Witte

Het Priester Daensfonds wenst u vreedzame feestdagen!

‘VRIJHEID EN BEVRIJDING VEREISEN ONZE NIET-AFLATENDE INZET’

Bovenstaande titel is de voorlaatste zin van het essay ‘Oerfascisme’, geschreven in 1995 door Umberto Eco. Adolf Daens schreef vele decennia eerder diezelfde zin met andere woorden: ‘Slaaf noch bedelaar...’. De Parijse Commune (1871) stelde dat er zich nooit een hoopvolle toekomst aandient zolang er mensen creperen op de trappen van de kastelen waar de machtshebbers huizen.

Met het oprukken van steeds meer als salonfähig aanvaarde anti-sociale rechtse stellingnamen en extreem-rechtse partijen, publiceerde weekblad De Groene Amsterdammer (nr. 21, 2024) het voornoemde essay van Umberto Eco. Verhelderend, want Eco wijst veertien ‘kenmerken’ aan die in frictie zijn met het beleven van vrijheid en bevrijding, in onze context te definiëren als Vlaamse en sociale ontvoogding.

Gemakkelijkshalve wordt het verzet en de landing van de geallieerden aangewezen als de strijd tegen het fascisme, terwijl het Italiaans fascisme wezenlijk verschilde van het Duitse anti-christelijke nationaal-socialisme, het Spaanse hyperkatholieke falangisme en het Balkan-fascisme. Ondanks deze verwarring slaagt Umberto Eco er toch in een lijst op te stellen van kenmerken van wat hij aanwijst als het ‘oerfascisme’ of het ‘eeuwige fascisme’.

Die kenmerken zijn obstructies voor het beleven van vrijheid en bevrijding en voor een meer egalitaire samenleving. Wel te verstaan vormen die kenmerken geen optelsom, soms zijn ze zelfs met elkaar in tegenspraak, maar wel kenmerkend voor vormen van despotisme of fanatisme. ‘Maar de aanwezigheid van een van deze kenmerken is al voldoende om een schemergebied te doen ontstaan’, schrijft Umberto Eco.

1. Het eerste kenmerk is de cultus van de traditie. Het contrarevolutionaire katholieke denken van na de Franse Revolutie, het geloof dat er bij de dageraad der menselijke geschiedenis een openbaring had plaatsgevonden (opgesloten in Egyptische hiërogliefen, in runentekens,

in geschriften van Aziatische religies,... maar evengoed in Stonehenge-rituelen, de Protocollen van de Wijzen van Zion, de occulte elementen van het nazisme,... keren steeds terug in het traditionalisme. Cfr. ‘Vlaanderen is van ons’. Welk Vlaanderen?, is de vraag die niet mag uitblijven.

2. De afwijzing van het modernisme. De Verlichting veroordelen als het begin van de moderne verdorvenheid (irrationalisme).
3. Actie om de actie is mooi op zich. Denken is een vorm van verweking. Dientengevolge is cultuur verdacht, aangezien cultuur wordt geassocieerd met een kritische houding. Cfr. de verbeterheid van rechts/uiters-rechts tegenover de ‘subsidieslurpers’ in de culturele sector.
4. Kritiek wordt niet gedoogd want een kritische geest brengt onderscheid aan. Meningsverschillen zijn verraad. Cfr. de uitspraken van voorzitter en ondervoorzitter van Vlaams Belang tijdens de verkiezingsdebatten over gender.
5. Het meningsverschil is een teken van anders-zijn. Het uitbuiten van het verschil cultiveert de angst. Een fascistische of in aanleg fascistische beweging richt zich dan ook tegen ‘indringers’, of racisme per definitie.
6. Inspelen op persoonlijke of maatschappelijke frustraties die in de trechter geduwd worden van een of andere economische of politieke vernedering. Cfr. de zwarte bladzijden in de geschiedenis van de Vlaamse beweging getuigen hiervan. Die pagina’s lezen zich in schril contrast met de hoopvolle democratische boodschap van Daens.
7. Wie geen noemenswaardige sociale identiteit bezit, wordt het privilege voorgehouden te behoren tot zij die in hetzelfde land geboren zijn. Meer: ‘de vijand’ bezorgt de natie een identiteit die tegenover een internationaal complot staat. Resultaat: xenofobie.
8. De aanhangers moeten zich vernederd voelen. Het vijanddenken wordt gevoed. Cfr. het is steeds de schuld van de anderen. Cfr. de franstaligen, de migranten, de klimaatactivisten, de vakbonden,...
9. Er wordt geen strijd gevoerd voor het leven (hier klinken de woorden van Daens) maar eerder ‘een leven voor de strijd’. Pacifisme staat gelijk aan het samenspannen met de vijand. Pacifisme is slecht omdat het leven een voortdurende oorlog is. En dan volgt de contradictie: alles moet leiden naar een eindstrijd (Vlaanderen is van ons) waarop een Gouden Eeuw

volgt. Dat laatste is in tegenstrijd met het principe van de permanente oorlog. Ter verduidelijking: de daensisten waren pacifisten. Adolf Daens hield parlementaire tussenkomsten tegen de expansieplannen (Limburg, Zeeland) van Leopold II en tegen de verdere militarisering (fortengordel Antwerpen).

10. Geen egalitarisme, maar elitarisme is typerend voor elke reactionaire ideologie: het minachten en viseren van de zwakken.
11. Verheerlijken van (al dan niet misplaatst) heldendom (cfr. herdenkingen VNV-leider Staf Declercq).
12. Machismo dat minachting voor vrouwen impliceert en een categorische afwijzing van non-conformistische vormen van seksualiteit. Wapenbezit is fallische Ersatz.
13. Het 'volk' wordt beschouwd als een monolithische entiteit met een 'gemeenschappelijke wil'. Cfr. Polen onder het PiS-beleid, Orban in Hongarije, Poetin in Rusland.
14. Het oerfascisme spreekt newspeak met een pover lexicon en een basale syntaxis. Cfr. populaire talkshows.

Johan Velghe ”

Umberto Eco: 'De ochtend van 27 juli 1943 werd mij verteld dat de fascistische regering was gevallen en dat Mussolini was gearresteerd. Ik las voor het eerst in mijn leven over de terugkeer naar de vrijheid. Vrijheid van meningsuiting, persvrijheid, vrijheid van vereniging en vergadering. We moeten ervoor oppassen dat de betekenis van die woorden niet opnieuw vergeten wordt. In burgerkledij waren opnieuw die voornoemde kenmerken rond. Vrijheid en bevrijding vereisen onze niet-aflatende inzet. Laat dit ons motto zijn: 'niet vergeten'.

■ Johan Velghe

**Volg ons op
facebook**

1 NOVEMBER 2024 MOMENT AAN HET GRAF VAN DE FAMILIE DAENS

1 november... een dag om herinneringen aan onze overleden familie en vrienden te koesteren.

Maar zeker ook een dag om ons jaarlijks moment aan het graf van de familie Daens te delen met heel wat Daensgezinden.

Met de Raad van Bestuur legden we vooraf bloemstukken neer op de graven van onze dierbare ex-voorzitters van onze vereniging. We deelden al wandelend mooie herinneringen aan Herman Slagmulder en Frans De Neve. Ook Peter Dauwe passeerde in onze verhalen.

Nadien werden we onder een klein herfstzonnetje begeleid naar het grafmonument op de tonen van Ad Rosam. Het blijkt elk jaar opnieuw een vanzelfsprekendheid dat velen tijd

maken om stil te staan bij ons Daensistisch verleden.

We plaatsten er Daens in de realiteit van vandaag de dag.

Wouter De Bruyne schreef een duidelijke tekst aan Daens waarin hij opmerkte dat hij niet erg blij zou zijn met de wereld van vandaag. In de tekst werden we opgeroepen om eens meer dwarsliggers en rebellen te zijn, net zoals Daens. Ad Rosam nam ons mee in hun zachte gezangen.

Tijdens de bloemenhulde werden er heel wat bloemstukken neergelegd op het graf, alsook voor Anna Boon en Alois De Backer in Denderhoutem. We verlieten deze plaats van stilte en rust met een hoopvol gevoel.

■ Lieve

Dierbare priester Daens,

*Charles Woeste en zijn kliek lopen hier niet meer rond
om arbeiders en kinderen uit te buiten en aan te schui-
ven aan rijke tafelen met prelaat en prins.*

Ze zijn een voetnoot geworden.

En toch missen we je.

*Maar nu terugkeren uit het hiernamaals zou je hard tref-
fen en veel pijn doen.*

*De stilte leeft immers in ballingschap het sociale weef-
sel is uitgerafeld er vallen honderden doden, ook kinde-
ren in het Midden-Oosten en Oekraïne.*

*En in Soedan zijn talloze wanhopige mensen op de
vlucht naar nergens, hongerig en uitzichtloos.*

*Intussen kijken wij de andere kant op en discussiëren
wij drukdoende en onbevangen over de bestemming
van onze tweede vakantiereis: wordt ze exotisch of den-
ken we aan een cruise ?*

*En als het vluchtelingenprobleem ter sprake komt, klinkt
steevast het motto : ik ben geen racist, maar toch.....*

***Keer dan toch maar terug, priester Daens,
we hebben dwarsliggers en rebellen nodig.***

DAENSHUIS

DR. NELE CLEREBAUT, GEDREVEN ARTS IN HET DAENSHUIS VAN AALST

Het moment waarop ik als vrijwilliger kennis maakte met het Daenshuis, ligt ver achter ons. Ik wist amper wat een wijkgezondheidscentrum was en wat de doelstellingen en de criteria waren.

Ik heb er een wereld leren kennen waar engagement en betrokkenheid in de geest van priester Daens prioritair waren. Men startte met een groepje pioniers, dokters, verpleegsters en kinesisten die instonden voor de eerste lijngezondheidszorg, maar niet zonder enige reserve van mensen die een dergelijk initiatief beschouwden als een soort achterpoortje voor migranten en mensen aan de rand van de samenleving, een vooroordeel dat stilaan is weggeëbd.

Bij mij zit dokter Nele Clerebaut, de langst in functie zijnde arts, die een hele geschiedenis heeft meegemaakt. Het toeval wil dat Nele afkomstig is van Ninove en dat in een babbel bijna vanzelfsprekend de figuur van Guy D'Haeseleer opduikt. Zijn naam verdwijnt niet uit de actualiteit omdat hij als eerste als kandidaat van het Vlaams Belang de volstrekte meerderheid heeft behaald in de gemeenteraadsverkiezingen.

Ik heb bedenkingen bij de manier waarop hij dat heeft gerealiseerd en over de vraag of hij het met zijn populariteit waar zal kunnen maken. Want dienstbetoon, busreizen en etentjes zullen niet volstaan om binnen een complexe stad een evenwicht te vinden. En lukt het niet of minder goed, dan zullen alibi's en populisme niet volstaan. En starten met je plusdochter als schepen is ver van ideaal.

Waarom koos je voor een roeping als dokter en waarom precies hier ?

In het vijfde jaar van de humaniora koos ik na enige twijfel tussen farmacie en geneeskunde toch voor het laatste aan de universiteit van Gent. Veel contacten heb ik daar niet aan overgehouden, wel aan de vriendschap binnen de scouts onder het motto "Eens scout, altijd scout." Een doktersdiploma biedt een spectrum aan kansen of mogelijkheden. Ik dacht eerst even aan pediatrie, maar dat vond ik te emotioneel.

Mijn stage in Lendelede en op de achtergrond de ideeën van Jan De Maeseneer, huisarts in een Gentse achterstandswijk en later als prof in de bres voor het wegwerken van de ongelijkheid brachten mij naar het Daenshuis voor de eerstelijnsgezondheidszorg. Ik voel me hier thuis, probeer routine uit de weg te gaan en empathisch te blijven. De geschiedenis van het Daenshuis verloopt niet altijd strak, maar we hebben drie vaste dokters in dienst, een Afghaan-

se kinderchirurg en twee artsen in opleiding en geen problemen voor de bijberoepen. De wijkgezondheidscentra in Gent zijn zowat onze grote broers.

Ik kan me niet voorstellen dat alles hier altijd rimpelloos verloopt. Ik denk aan een voorval toen we nog in de Dokter De Moorstraat huisden en onze patiënten in een kring op hun beurt wachtten. Een van de vrijwilligers kwam langs en zei terloops en zonder enig kwaad opzet: "Het ziet hier precies zwart van het volk." Dat werd door sommigen letterlijk opgevat.

Dat zal wel een uitzondering geweest zijn Want we hebben hier een wereld van diverse kleuren, religies, talen en achtergronden. En van racisme of discriminatie is hier geen spoor te bekennen. Integendeel.

Je beroep van arts betekent empathie, luisteren, betrokkenheid en een correcte diagnose stellen. Dat is geen sinecure. Waar vind je soelaas ?

In de muziek, de lectuur, de rust en de sociale contacten..Ik heb altijd met grote verwondering de concerten in de Plomblom, het CC van Ninove bijgewoond. De naam van de gitarist Jean Van der Schueren is me altijd bijgebleven. Mijn pianospel is een vorm van ontspanning en niet bestemd voor het grote publiek. Maar mijn interesse gaat in de eerste plaats naar de jazz en naar mensen als Georges

Nele Clerebaut

Gershwin, Billie Holiday en Dave Brubeck. Ik herinner me dat ik je ooit vroeg of je van de muziek van Ludovico Einaudi hield. Ik heb hem ontdekt op Jazz -Middelheim. Het was daar bijzonder rumoerig, maar toen de muziek van Einaudi weerklonk, werd het muisstil. Ik kan ze moeilijk omschrijven omdat ze klassiek is en door het repetitieve dan weer niet.

Ik heb het zelf eens nagezocht en ontdekt dat hij de muziek heeft geschreven voor de aangrijpende film "The Father" met in de hoofdrol Anthony Hopkins als dementere vader.

En wat kan ik je als slot toewensen ? Zoals in scoutstaal : Akela doet verder haar best ?

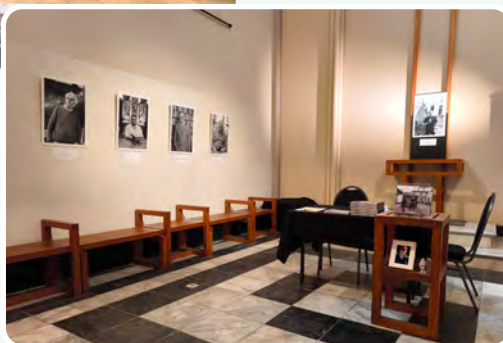
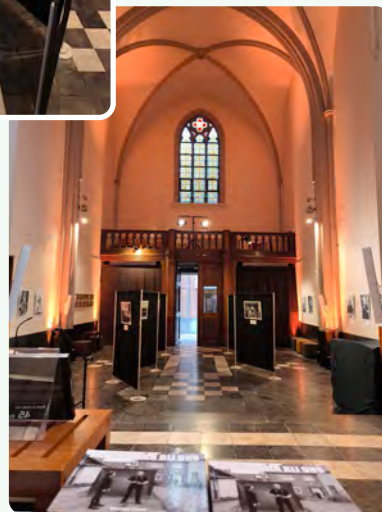
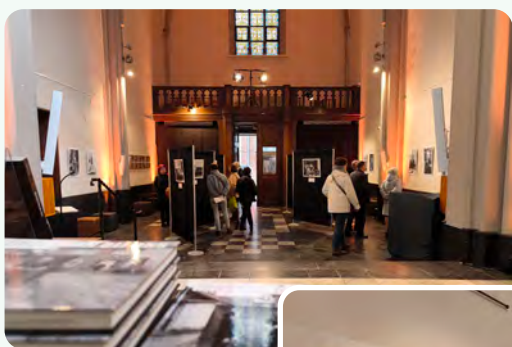

MICHEL COEN CREËERT EEN WONDER FOTOBOEK

Geen betere en sfeervollere ruimte om een uniek fotoboek voor te stellen dan de kapel van het huis van Emmaüs. Michel Coen deed dat als eerbetoon aan zijn te jong overleden zoon Vincent.

Het boek bestaat uit twee delen: een reeks minder bekende en boeiende dertigers, vaak getekend door kneuzingen en een ver van rooskleurig verleden, maar mondig en fascinerend. En een tweede deel met figuren uit de kunstwereld.

Gemeenschappelijk is dat het gewone ongewoon of buitengewoon is. Want de foto's van Michel zijn niet louter afbeeldingen, maar drukken door een blik, een houding, een contrast licht-schaduw, een expressie, gevoelens van weemoed, blijdschap, verstillings en gemijmer uit.

Fotograaf Michel Coen
(Foto: Derek Rabier)

Mensen van bij ons
Tentoonstelling

Wie de tentoonstelling in oktober heeft gemist, zal ze nog te zien krijgen in "De Werf" tijdens de maand december.

Bij de voorstelling vielen vooral de fierheid in de stralende ogen van de dertigers op, fier omdat ze erkenning voelden en het besef erbij te zijn.

Bij elke foto hoorde ook een persoonlijke getuigenis die om haar authenticiteit zal blijven hangen.

En nog dit : de typografie, het gebruik van zwart op wit of andersom is de ideale keuze voor een portret.

ZONDAG 1 SEPTEMBER 2024 CASA DEL MUNDO

Casa Del Mundo was alweer een zonovergoten feest. Vrolijke kleurrijke kraampjes schitterden op de Oude Vismarkt van Aalst. Er heerste een leuke mix van mensen, muziek, culinaire hapjes en de nodige verfrissende dranken. Troubadours, elk met hun eigen unieke stijl zorgden voor de gepaste sfeer. Op het hoofdpodium liet Wigbert de ebbenhouten blues herleven. Het plein baadde in een tropisch sfeertje en verwarmde de harten van deelnemers en bezoekers. Diversiteit bracht verbondenheid die dag.

Elk standje legde een andere klemtoon: Corfoo, Afrikaalst, Pastorale werking, projecten in Portugal, Roemenië enz... Het Priester Daensfonds was ook van de partij. Adolf Daens, Aalstenaar, zette zich onvervalst in voor een beter bestaan van de uitgebuite mensen in zijn nabije omgeving.

Onze stand trok veel belangstelling. Mensen toonden interesse voor het tijdschrift Daens Vandaag en vooral de Daenskrantjes gingen gretig van de hand. De fietsroute werd voorgesteld via folders.

De blikvanger dit jaar was de voorstelling van het nieuwe boek "De Root van Drie". Het verhaal neemt de lezer terug mee in de tijd van Daens. Schrijver Ludo Van Der Maelen signeerde en mocht veel lof ontvangen van zijn lezers. Een goed en vlot geschreven verhaal, zo luidde het. Wat oorspronkelijk bedoeld werd als een jeugdboek blijkt nu een boek te zijn dat ook volwassenen weet te bekoren. We feliciteren Ludo alvast met zijn geslaagde project.

Daens verdiende zijn plek in het werelddorp.

In de schaduw van de Sint-Martinuskerk was het gezellig vertoeven voor jong en oud. Het sfeertje doet ons dromen van een volgende happening...

MARKANTE MADAMMEN UIT AALST

Via een artikelenreeks zullen de opmerkelijkste madammen en vrouwen uit Aalst en haar deelgemeenten belicht worden.

**ONDER DE VROEGERE EN HUIDIGE INWONERS
VAN AALST EN HAAR DEELGEMEENTEN
ZIJN ER HEEL WAT MARKANTE MADAMMEN.
VELE VROUWEN KENNEN WE HELAAS NIET MEER
ZOALS MAAIKE VERHULST, ANDEREN ZIJN NOG STEEDS
IN ONS GEHEUGEN GEGRIPT ZOALS ILSE UYTTERSROT.
VELE VROUWEN UIT AALST HEBBEN OP ÉÉN OF ANDERE MANIER
EEN BIJDRAGE GELEVERD TOT DE GESCHIEDENIS VAN
DE STAD AALST EN HAAR DEELGEMEENTEN.**

De vijfde Markante Madam is

LARA CHEDRAOUI

Lara Chedraoui werd geboren op 30 juli 1985. Zij is een reporter, een actrice en een gerenommeerde Belgische muzikante, frontvrouw van de band Intergalactic Lovers.

Deze groep ontstond in de zomer van 2008. Lara ontdekte haar passie voor muziek via de Scouts Sint-Kristoffel in Aalst. Samen met Brendan Corbey, Maarten Huygens en Raf De Mey, haar leiders bij de scoutsgroep richtte ze de band Intergalactic Lovers op in de zomer van 2008.

Lara is de dochter van een Libanese vader en een Belgische moeder. Ze woonde tot haar

zevende in Lomé, de hoofdstad van Togo. Na de mislukte staatsgreep van het leger in 1992 verhuisde ze met haar moeder en zus naar Aalst. In Aalst volgde ze haar humaniora, Latijn-Moderne Talen, aan het Sint-Jozefscollege. Verder studeerde ze Rechten en Theater, film en literatuur.

Lara Chedraoui kwam in 2003 voor het eerst in de media terecht door deel te nemen aan een actie rond fotografie van culturele diversiteit in Aalst. Sinds haar zestiende verzamelt ze ook analoge fototoestellen. In dat jaar gaf ze als achttienjarige haar eerste optreden in het Aalsterse Jeugdhuis Ypsilon om geld op te halen voor haar scoutsgroep.

Zij en haar band Intergalactic Lovers hebben reeds 4 albums uitgebracht: Greetings &

Salutations (debuutalbum in 2011), Little Heavy Burdens (2014), Exhale (2017) en Liquid Love (2022). Het album Exhale was tevens een ode aan René Magritte.

Bovendien werden ze in de loop der jaren voor verschillende awards genomineerd. Begin 2015 werd Lara Chedraoui door Humo's Pop Poll uitgeroepen tot beste Belgische zangeres.

In 2019 werd het nummer Delay, dat eerder op het album Greetings & Salutations stond, gebruikt in de film Le Jeune Ahmed van Luc Dardenne en Jean-Pierre Dardenne. Deze film won op het Filmfestival van Cannes in 2019 de prijs voor beste regie.

Nadat de Intergalactic Lovers eerder al verschillende Radio 1 Sessies voor andere artiesten speelde, kreeg de band in 2022 hun eigen Radio 1 Sessie.

De Intergalactic Lovers geven niet alleen concerten in België maar traden in quasi alle landen van Europa reeds op zowel in muziekzalen als op festivals.

Lara Chedraoui is bovendien niet enkel gekend als een zangeres maar ook als radiopresentatrice, reporter en actrice. Van 2016 tot en met 2018 was ze te horen op Studio Brussel, waar ze samen met Sofie Engelen op zondagavond het programma Engelen en Chedraoui presenteerde. Hiervoor wonnen ze in 2018 de Cutting Edge Award voor beste radio. In 2017 werd een aflevering van Belpop Bonanza TV, een tv-programma over de Belgische popscene op VRT Canvas van Jan Delvaux, gemaakt over Lara Chedraoui. Ze was in 2021 te zien in de talkshow De Tijdloze op VRT Canvas en trok als reporter voor het programma naar het Verenigd Koninkrijk.

Als actrice was ze eind 2021 te zien in de kortfilm Wacht, naast onder andere Charlotte De Bruyne. Deze film kende zijn debuut op het Internationaal Kortfilmfestival Leuven. In 2022 kwam de documentaire In mijn hoofd uit, gemaakt

door haar en Karel Van Mileghem. Lara Chedraoui speelde dat jaar bovendien ook de hoofdrol in de serie Lost Luggage. Ze vertolkte de rol van Samira Laroussa, een politievrouw die na de aanslagen in Brussel op 22 maart 2016 de achtergebleven bagage op Brussels Airport terug bij de eigenaars moest krijgen. De serie was genomineerd voor de Prix Europa voor beste fictie en won de European Script Award op het filmfestival van Genève.

Ze maakte aan het einde van 2023 haar opwachting in de Duitse serie Haus aus Glas als Bahar. Dit was haar eerste internationale acteerprestatie.

In 2023 was ze te zien in het praatprogramma Amai zeg wauw!, naast Otto-Jan Ham. Lara Chedraoui verzorgde de intakegesprekken met de centrale gasten, en maakte deel uit van de huisband.

Maar met betrekking tot haar gezondheid werd ze niet gespaard. In 2020 bleek dat Lara COVID-19 had opgelopen. Er was een lange revalidatie noodzakelijk zodat haar stem volledig kon terugkomen en terug de hogere noten kon zingen.

Ook is Lara Chedraoui zeer sociaal ingesteld. In 2022 deed ze vrijwilligerswerk in een vluchtelingenkamp in Duinkerke. In november 2023 stond ze samen met onder andere Charlotte Adigéry en DAAN op het podium van De Vooruit, voor de benefietactie Oxfam voor Gaza.

Op 16 november 2024 gaven Lara Chedraoui en Floris De Decker in CC De Werf te Aalst hun concert There is a Light that Never Goes Out. Enkel met piano en stem klonken ze als een live mixtape vol melancholie en licht. Ze brachten uitgepuurde, breekbare versies van klassieke melancholische tracks van Sinéad O'Connor en Neil Young en verrassende keuzes van The Bee Gees tot The Velvet Underground.

AGENDA

•

ERFGOEDDAG - THEMA "SPORT EN SPEL"
DAENSHIETSRUTE (32KM) VANUIT HAALERT.

Haaltert, zondag 27 april 2025

•

DAENSVIERING IN SINT-MARTINUSKERK

Aalst, zondag 1 juni 2025

•

HERDENKING STERFDATUM VAN ADOLF DAENS

Aalst, zaterdag 14 juni 2025

Bloemlegging aan het monument op het Werfplein.

•

POËTISCH-MUZIKAAL DAENSMOMENT IN DE SINT-ANNAKERK

Aalst, zondag 22 juni 2025

•

**HERDENKING AAN HET GRAFMONUMENT VAN DE FAMILIE DAENS
OP DE BEGRAAFPLAATS VAN AALST**

Aalst, zaterdag 1 november 2025

•

